

62019CJ0346

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (desiata komora)

zo 17. decembra 2020 (*1)

„Návrh na zažatie prejudiciálneho konania – Daž z pridanej hodnoty (DPH) – Vrátenie DPH – Smernica 2008/9/ES – článok 8 ods. 2 písm. d) – článok 15 – Uvedenie čísla faktúry – Žiadosť o vrátenie dane“

Vo veci C-346/19,

ktorej predmetom je návrh na zažatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Bundesfinanzhof (Spolkový finančný súd, Nemecko) z 13. februára 2019 a doručený Súdnemu dvoru 2. mája 2019, ktorý súvisí s konaním:

Bundeszentralamt für Steuern

proti

Y-GmbH,

SÚDNY DVOR (desiata komora),

v zložení: predseda desiatej komory M. Ilešič, sudcovia E. Juhász (spravodajca) a I. Jarukaitis,

generálny advokát: E. Tanchev,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteňom na písomnú časť konania,

so zreteňom na pripomienky, ktoré predložili:

–

Y-GmbH, v zastúpení: G. Thurmayr, Steuerberater, a S. Ledermüller, Steuerberaterin,

–

nemecká vláda, v zastúpení: J. Möller a S. Eisenberg, splnomocnení zástupcovia,

–

Európska komisia, v zastúpení: J. Jokubauskaitė a R. Pethke, splnomocnení zástupcovia,

so zreteňom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

1

Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 8 ods. 2 písm. d) a článku 15 smernice Rady 2008/9/ES z 12. februára 2008, ktorou sa ustanovujú podrobné pravidlá pre vrátenie dane z pridanej hodnoty ustanovené v smernici 2006/112/ES zdaniteľným osobám, ktoré nie sú usadené v členskom štáte vrátenia dane, ale ktoré sú usadené v inom členskom štáte (Ú. v. EÚ L 44, 2008, s. 23), zmenenej smernicou Rady 2010/66/EÚ zo 14. októbra 2010 (Ú. v. EÚ L 275, 2010, s. 1) (ďalej len „smernica 2008/9“).

2

Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi Bundeszentralamt für Steuern (Spolkový daňový úrad, Nemecko) a spoločnosťou Y?GmbH týkajúceho sa vrátenia dane z pridanej hodnoty (DPH), ktoré bolo tejto spoločnosti zamietnuté.

Právny rámec

Právo Únie

Smernica 2006/112

3

Smernica Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, 2006, s. 1), zmenená smernicou Rady 2008/8/ES z 12. februára 2008 (Ú. v. EÚ L 44, 2008, s. 11) (ďalej len „smernica 2006/112“), vo svojom článku 170 stanovuje:

„Každá zdaniteľná osoba, ktorá... nie je usadená v členskom štáte, v ktorom nakupuje tovar a služby alebo do ktorého dováža tovar podliehajúci DPH, má právo na vrátenie DPH, pokiaľ sa tovar a služby použijú na tieto účely:

a)

transakcie uvedené v článku 169,

b)

transakcie, pri ktorých platí daň výhradne odberateľ v súlade s článkami 194 až 197 a článkom 199.“

4

Podľa článku 171 ods. 1 tejto smernice:

„DPH sa vracia zdaniteľným osobám, ktoré nie sú usadené v členskom štáte, v ktorom nakupujú tovar a služby alebo do ktorého dovážajú tovar podliehajúci DPH, ale ktoré sú usadené v inom členskom štáte, v súlade s podrobnými predpismi ustanovenými v smernici 2008/9/ES.“

5

Článok 178 písm. a) uvedenej smernice stanovuje, že na to, aby si zdaniteľná osoba mohla uplatniť právo na odpočítanie dane týkajúce sa dodania tovaru alebo poskytnutia služieb, musí mať faktúru vyhotovenú v súlade s hlavou XI kapitolou 3 oddielmi 3 až 6 tejto smernice.

§ 226 smernice 2006/112, ktorý sa nachádza v oddiele 4 kapitole 3 hlave XI tejto smernice, znie takto:

„Bez toho, aby boli dotknuté osobitné ustanovenia uvedené v tejto smernici, faktúry vyhotovované podľa § 220 a 221 musia obsahovať iba tieto údaje:

...

2.

poradové číslo založené na jednej alebo viacerých sériách, ktoré jednoznačne identifikuje faktúru,

...“

Smernica 2008/9

7

§ 1 smernice 2008/9 stanovuje:

„Táto smernica ustanovuje podrobné pravidlá pre vrátenie [DPH], ktoré sú ustanovené v § 170 smernice [2006/112].“

8

§ 2 tejto smernice stanovuje:

„Na účely tejto smernice sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

...

5.

„žadateľ“ je zdaniteľná osoba, ktorá nie je usadená v členskom štáte vrátenia dane a ktorá podáva žiadosť o vrátenie dane.“

9

§ 3 ods. 1 smernice 2008/9 stanovuje:

„Táto smernica sa vzťahuje na každú zdaniteľnú osobu, ktorá nie je usadená v členskom štáte vrátenia dane a ktorá spĺňa tieto podmienky:

a)

počas obdobia vrátenia dane nemala v členskom štáte vrátenia dane sídlo svojej ekonomickej činnosti ani stálu prevádzkarňu, odkiaľ vykonávala podnikateľskú činnosť, alebo ak takéto sídlo ekonomickej činnosti alebo stála prevádzkarňa neexistujú, nemala na tomto území svoje bydlisko alebo obvyklé miesto pobytu;

b)

počas obdobia vrátenia dane nedodávala žiaden tovar ani neposkytovala žiadne služby, ktoré sa

považujú za dodané alebo poskytnuté v členskom štáte vrátenia dane, s výnimkou týchto transakcií:

i)

poskytovanie prepravných služieb a doplnkové služby pri preprave, ktoré sú oslobodené od dane podľa článkov 144, 146, 148, 149, 151, 153, 159 alebo 160 smernice [2006/112];

ii)

dodanie tovaru a poskytnutie služieb osobe, ktorá je povinná platiť DPH v súlade s článkami 194 až 197 a článkom 199 smernice [2006/112].“

10

Podľa článku 5 uvedenej smernice:

„Každý členský štát vráti každej zdaniteľnej osobe, ktorá nie je usadená v členskom štáte vrátenia dane, DPH uplatnenú na tovar alebo služby, ktoré jej dodali alebo poskytli iné osoby zdaniteľné v tomto členskom štáte, alebo uplatnenú na dovoz tovaru do tohto členského štátu, ak sa tento tovar a služby používajú na účely týchto transakcií:

a)

transakcií uvedených v článku 169 písm. a) a b) smernice [2006/112];

b)

transakcií osobe, ktorá je povinná platiť daň v súlade s článkami 194 až 197 a článkom 199 smernice [2006/112] tak, ako sa uplatňuje v členskom štáte vrátenie dane.

Bez toho, aby bol dotknutý článok 6, na účely tejto smernice sa oprávnenie na vrátenie vstupnej dane stanoví podľa smernice [2006/112] tak, ako sa uplatňuje v členskom štáte vrátenia dane.“

11

Článok 7 tej istej smernice znie takto:

„Na účely vrátenia DPH v členskom štáte vrátenia dane zasiela zdaniteľná osoba, ktorá nie je usadená v členskom štáte vrátenia dane, žiadosť o vrátenie dane v elektronickej forme členskému štátu vrátenia dane a podáva ju členskému štátu usadenia prostredníctvom elektronického portálu, ktorý tento členský štát vytvoril.“

12

Článok 8 ods. 2 smernice 2008/9 stanovuje:

„Okrem informácií uvedených v odseku 1 sa v žiadosti o vrátenie dane pre každý členský štát vrátenia dane a pre každú faktúru alebo dovozný doklad uvádzajú tieto údaje:

a)

meno a plná adresa dodávateľa;

b)

s výnimkou dovozu identifikačné číslo DPH alebo daňové registračné číslo dodávateľa pridelené členským štátom vrátenia dane v súlade s ustanoveniami článkov 239 a 240 smernice [2006/112];

c)

s výnimkou dovozu predpona členského štátu vrátenia dane v súlade s článkom 215 smernice [2006/112];

d)

dátum a číslo faktúry alebo dovozného dokladu;

e)

základ dane a výška DPH vyjadrené v peňažnej mene členského štátu vrátenia dane;

f)

výška odpočítanej DPH vypočítaná v súlade s článkom 5 a článkom 6 druhým pododsekom, vyjadrená v peňažnej mene členského štátu vrátenia dane;

g)

v prípade potreby odpočítaná časť vypočítaná v súlade s článkom 6 a vyjadrená v percentách;

h)

druh nadobudnutého tovaru a služieb podľa kódov uvedených v článku 9.“

13

Článok 10 tejto smernice znie takto:

„Bez toho, aby boli dotknuté požiadavky na poskytnutie informácií podľa článku 20, členský štát vrátenia dane môže požadovať od žiadateľa, aby spolu so žiadosťou o vrátenie dane elektronicky predložil kópiu faktúry alebo dovozného dokladu, ak je základ dane vo faktúre alebo dovoznom doklade alebo jeho ekvivalent v národnej mene 1000 eur alebo viac. Ak sa faktúra týka pohonnej látky, stanovený prah je 250 eur alebo jeho ekvivalent v národnej mene.“

14

Článok 15 uvedenej smernice stanovuje:

„1. Žiadosť o vrátenie dane sa podáva členskému štátu usadenia najneskôr do 30. septembra kalendárneho roka, ktorý nasleduje po období vrátenia dane. Žiadosť sa považuje za podanú, len ak v nej žiadateľ uviedol všetky informácie požadované podľa článkov 8, 9 a 11.

...

2. Členský štát usadenia bezodkladne elektronicky zašle žiadateľovi potvrdenie o prijatí.“

15

Podľa článku 20 tej istej smernice:

„1. Ak členský štát vrátenia dane usúdi, že nemá všetky potrebné informácie na prijatie rozhodnutia týkajúceho sa celej žiadosti alebo časti žiadosti o vrátenie dane, môže v rámci štvormesačnej lehoty uvedenej v článku 19 ods. 2 elektronicky požadovať dodatočné informácie, najmä od žiadateľa alebo príslušných orgánov členského štátu usadenia. Ak sa dodatočné informácie požadujú od iného subjektu, než je žiadateľ alebo príslušný orgán členského štátu, zasiela sa požiadavka prostriedkami elektronickej komunikácie, iba ak sú tieto prostriedky dostupné jej adresátovi.

Ak je to potrebné, členský štát vrátenia dane môže požiadať o ďalšie dodatočné informácie.

Informácie požadované v súlade s týmto odsekom môžu zahŕňať predloženie originálu alebo kópie príslušnej faktúry alebo dovozného dokladu, ak členský štát vrátenia dane má odôvodnené pochybnosti týkajúce sa platnosti alebo správnosti konkrétneho nároku. V takom prípade sa neuplatňuje prah uvedený v článku 10.

2. Informácie požadované v súlade s odsekom 1 sa poskytnú členskému štátu vrátenia dane do jedného mesiaca od dátumu doručenia požiadavky osobe, ktorej sú určené.“

Nemecké právo

16

Ustanovenie § 61 ods. 1 Umsatzsteuer-Durchführungsverordnung (vykonávacie nariadenie k zákonu o dani z obratu), v znení uplatniteľnom na predmetný daňový rok, t. j. rok 2012, stanovuje:

„Podnikateľ usadený vo zvyšnej časti [Únie] predloží Bundeszentralamt (Spolkový daňový úrad) pomocou elektronického portálu zriadeného členským štátom, v ktorom je podnikateľ usadený, elektronickú žiadosť o vrátenie dane, ktorá obsahuje všetky úradne stanovené údaje v súlade s nariadením o prenose daňových údajov.“

17

To isté ustanovenie vo svojom odseku 2 stanovuje, že „žiadosť o vrátenie dane sa musí podať v lehote deviatich mesiacov po skončení kalendárneho roka, v ktorom takýto nárok na vrátenie vznikol“.

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

18

Dňa 29. októbra 2012 Y, spoločnosť usadená v Rakúsku, predložila Spolkovému daňovému úradu žiadosť o vrátenie preplatku na DPH, ktorý mala za obdobie od júla do septembra 2012, prostredníctvom elektronického portálu zriadeného jej členským štátom usadenia.

19

Vo formulári žiadosti vyplnenom spoločnosťou Y čísla uvedené ako čísla faktúr u každej z dotknutých služieb alebo tovarov neboli poradovými číslami faktúry, ale inými číslami odkazujúcimi na faktúru.

20

Rozhodnutím z 25. januára 2013 Spolkový daňový úrad zamietol žiadosti o vrátenie dane zodpovedajúce faktúram uvedeným v predchádzajúcom bode.

21

Dňa 8. februára 2013 Y napadla toto rozhodnutie podaním námietky.

22

Túto námietku Spolkový daňový úrad rozhodnutím zo 7. januára 2014 zamietol.

23

Toto zamietnutie Spolkový daňový úrad odôvodnil tým, že Y v stanovenej lehote, a to do 30. septembra 2013, nepredložila žiadosť o vrátenie dane spĺňajúcu zákonné požiadavky. V tejto súvislosti Spolkový daňový úrad uviedol, že pred uplynutím tejto lehoty Y trikrát upozornil, že čísla faktúry uvedené v jej žiadosti nespĺňajú zákonné požiadavky.

24

Finanzgericht Köln (Finančný súd Kolín, Nemecko) prejednávajúci napadnutie tohto zamietnutia rozsudkom zo 14. septembra 2016 vyhovel žiadosti spoločnosti Y z dôvodov, že na jednej strane uvedenie v žiadosti referenčného čísla nachádzajúceho sa na faktúrach vedľa poradového čísla týchto faktúr spĺňa formálne požiadavky kladené na žiadosť o vrátenie dane a na druhej strane chýbajúce číslo faktúry nemá za následok neplatnosť žiadosti o vrátenie dane DPH, pretože túto žiadosť nemožno považovať za „bezobsažnú“.

25

Spolkový daňový úrad sa obrátil na Bundesfinanzhof (Spolkový finančný súd, Nemecko) a uplatňoval, že rozhodnutie Finanzgericht Köln (Finančný súd Kolín) porušuje článok 8 ods. 2 smernice 2008/9.

26

Bundesfinanzhof (Spolkový finančný súd) sa najprv pýta, či výraz „číсло faktúry“ obsiahnutý v článku 8 ods. 2 písm. d) smernice 2008/9 možno vykladať v tom zmysle, že zahŕňa referenčné číslo faktúry, ktoré je popri čísle faktúry uvedené ako dodatočné priraďovacie kritérium.

27

V tejto súvislosti uvádza, že zásada neutrality DPH vyžaduje, aby sa výraz „číсло faktúry“ uvedený v článku 8 ods. 2 písm. d) smernice 2008/9 vykladal v tom zmysle, že v kontexte žiadosti o vrátenie dane postačuje, že v danej žiadosti je uvedené iné jasné a širšie priraďovacie kritérium.

28

Rovnako to platí pre zásadu proporcionality. Podľa vnútroštátneho súdu je totiž „článok 8 ods. 2 písm. d) smernice 2008/9... dodržaný aj vtedy, ak sa – ako v prejednávanom prípade – v žiadosti uvádza referenčné číslo, keďže toto číslo umožňuje, aby [Spolkový daňový úrad] pri preskúmaní žiadosti o vrátenie DPH jednoznačne identifikoval predmetnú faktúru“.

29

Tvrdí však, ako už rozhodol Súdny dvor, že právo na odpodíťanie DPH je podmienené splnením tak vecných, ako aj formálnych požiadaviek, čo znamená, že na dosiahnutie vrátenia dane je rozhodujúce len uvedenie poradového čísla v zmysle článku 226 bodu 2 smernice 2006/112. Dodáva však, že uvedenie tohto čísla je síce vhodné na dosiahnutie cieľa týkajúceho sa jednoznačného priradenia faktúry, avšak nie je nevyhnutné.

30

V prípade, že by odpoveď na túto prvú otázku bola záporná, sa Bundesfinanzhof (Spolkový finančný súd) pýta, či žiadosť o vrátenie dane sa považuje za formálne úplnú a podanú v stanovenej lehote, pokiaľ sa v tejto žiadosti odkazuje na číslo faktúry, ktoré prideliť žiadateľ o vrátenie dane, a nie na poradové číslo.

31

Z tohto hľadiska sa domnieva, že platnosť žiadosti o vrátenie DPH zaplatenej na vstupe nevyžaduje jej obsahovú správnosť, ale formálnu úplnosť. To znamená, že žiadosť o vrátenie dane odkazujúca na číslo faktúry, ktoré prideliť žiadateľ o vrátenie dane, by síce bola nepresná, ale nie neúplná.

32

Bundesfinanzhof (Spolkový finančný súd) sa napokon pýta, či treba zohľadniť skutočnosť, že pochybenie, ku ktorému došlo, čiastočne zapríčinil Spolkový daňový úrad, ktorého formuláre žiadosti o vrátenie DPH vo všeobecnom názve odkazujú na „číslo dokladu“, a nie na „číslo faktúry“.

33

Za týchto podmienok Bundesfinanzhof (Spolkový finančný súd) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1.

Má sa článok 8 ods. 2 písm. d) smernice 2008/9..., v dôsledku ktorého sa v žiadosti o vrátenie dane pre každý členský štát vrátenia dane a pre každú faktúru má okrem iného uviesť číslo faktúry, vykladať v tom zmysle, že postačuje aj uvedenie referenčného čísla faktúry, ktoré je na faktúre popri čísle faktúry dodatočným priradeným kritériom?

2.

V prípade zápornej odpovede na predchádzajúcu otázku: Považuje sa žiadosť o vrátenie dane, v ktorej bolo namiesto čísla faktúry uvedené referenčné číslo, za formálne úplnú a v zmysle článku 15 ods. 1 druhej vety smernice 2008/9 za podanú v stanovenej lehote?

3.

Má sa pri odpovedi na druhú otázku zohľadniť skutočnosť, že zdaniteľná osoba, ktorá nie je usadená v členskom štáte vrátenia dane z pohľadu informovaného žiadateľa mohla na základe koncepcie elektronického portálu v štáte, v ktorom je usadená, a formulára členského štátu vrátenia dane rozumne predpokladať, že na riadne a v každom prípade formálne úplné a včasné podanie žiadosti postačuje uvedenie iného identifikačného čísla ako čísla faktúry, aby bolo možné k nemu priradiť faktúru, ktorá je predmetom žiadosti?“

34

Svojou prvou a druhou otázkou, ktoré treba preskúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 8 ods. 2 písm. d) a článok 15 ods. 1 smernice 2008/9 vykladať v tom zmysle, že pokiaľ žiadosť o vrátenie dane DPH neobsahuje poradové číslo faktúry, ale obsahuje iné číslo, ktoré umožňuje identifikáciu tejto faktúry, a teda dotknutého tovaru alebo služby, daňová správa členského štátu vrátenia dane je povinná považovať túto žiadosť za „podanú“ v zmysle článku 15 ods. 1 smernice 2008/9 a posúdiť ju.

35

Na úvod treba pripomenúť, že články 170 a 171 smernice 2006/112 a články 3 a 5 smernice 2008/9 upravujú hmotnoprávne podmienky práva na vrátenie DPH [rozsudok z 18. novembra 2020, Komisia/Nemecko (Vrátenie DPH – Faktúry), C-371/19, neuverejnený, EU:C:2020:936, bod 76].

36

V tejto súvislosti Súdny dvor už spresnil, že právo zdaniteľnej osoby usadenej v členskom štáte vrátenia DPH zaplatenej v inom členskom štáte, tak ako je upravené v smernici 2008/9, zodpovedá právu na odpočítanie DPH zaplatenej na vstupe vo vlastnom členskom štáte, ktoré tejto zdaniteľnej osobe priznáva smernica 2006/112 [rozsudok z 18. novembra 2020, Komisia/Nemecko (Vrátenie DPH – Faktúry), C-371/19, neuverejnený, EU:C:2020:936, bod 78 a citovaná judikatúra].

37

Článok 171 ods. 1 smernice 2006/112 stanovuje, že „DPH sa vracia zdaniteľným osobám, ktoré nie sú usadené v členskom štáte, v ktorom nakupujú tovar a služby alebo do ktorého dovážajú tovar podliehajúci DPH, ale ktoré sú usadené v inom členskom štáte, v súlade s podrobnými predpismi ustanovenými v smernici 2008/9“. Smernica 2008/9 obsahuje viacero odkazov na smernicu 2006/112 s cieľom spresniť obsah práva na vrátenie dane.

38

Podľa článku 15 ods. 1 prvého pododseku druhej vety smernice 2008/9 žiadosť o vrátenie dane sa považuje za podanú, len ak v nej žiadateľ uviedol všetky informácie požadované podľa článkov 8, 9 a 11 tejto smernice.

39

V tejto súvislosti treba uviesť, že zo znenia článku 8 ods. 2 písm. d) smernice 2008/9 je zjavné, že normotvorca Únie použitím výrazu „číslo faktúry“ odkázal na jediné číslo, pričom akékoľvek iné čísla vylúčil.

40

V tomto kontexte treba uviesť, že vzhľadom na to, že existuje úzka väzba medzi smernicami 2006/112 a 2008/9, nie je možné, aby pojem, ktorý je v rámci systému DPH dôležitý, mal rozdielny význam v závislosti od toho, či sa tento pojem nachádza v prvej alebo v druhej smernici.

41

Medzi údajmi, ktoré na účely DPH musia obsahovať vyhotovované faktúry, článok 226 bod 2 smernice 2006/112 uvádza „poradové číslo...“, ktoré jednoznačne identifikuje faktúru“.

42

Z toho vyplýva, že číslo faktúry obsiahnuté v článku 8 ods. 2 písm. d) smernice 2008/9 odkazuje na poradové číslo, ktoré jednoznačne identifikuje faktúru.

43

Neuvedenie tohto čísla faktúry v žiadosti o vrátenie dane však nemôže viesť k zamietnutiu tejto žiadosti v prípade, že by takéto zamietnutie porušovalo zásadu daňovej neutrality alebo zásadu proporcionality.

44

Napriek významu použitia poradového čísla faktúry na účel riadneho fungovania systému DPH zostáva totiž takáto požiadavka formálnou podmienkou, ktorá za určitých okolností podľa zásad neutrality a proporcionality musí dať prednosť hmotnoprávnym podmienkam práva na vrátenie dane (pozri analogicky rozsudok z 21. novembra 2018, Vádan, C-664/16, EU:C:2018:933, body 41 a 42).

45

Podľa judikatúry Súdneho dvora rovnako ako právo na odpísanie dane právo na vrátenie dane predstavuje základnú zásadu spoločného systému DPH zavedeného právnou úpravou Únie, ktorého cieľom je úplne zbaviť podnikateľa bremena DPH splatnej alebo zaplatenej v rámci všetkých jeho ekonomických činností. Spoločný systém DPH v dôsledku toho zabezpečuje daňovú neutralitu, pokiaľ ide o daňovú záťaž všetkých hospodárskych činností bez ohľadu na ich ciele alebo výsledky pod podmienkou, že tieto činnosti samy v zásade podliehajú DPH (rozsudok z 2. mája 2019, Sea Chefs Cruise Services, C-133/18, EU:C:2019:354, bod 35 a citovaná judikatúra).

46

Právo na odpísanie dane, a tým aj na jej vrátenie je neoddeliteľnou súčasťou mechanizmu DPH a v zásade ho nemožno obmedziť. Toto právo sa uplatňuje bezprostredne na všetky dane uplatňované na plnenia uskutočnené na vstupe [rozsudok z 18. novembra 2020, Komisia/Nemecko (Vrátenie DPH – Faktúry), C-371/19, neuverejnený, EU:C:2020:936, bod 79 a citovaná judikatúra].

47

Základná zásada neutrality DPH vyžaduje, aby odpísanie alebo vrátenie DPH zaplatenej na vstupe bolo priznané, ak sú splnené hmotnoprávne požiadavky, aj keď zdaniteľné osoby opomenuli určiť formálne požiadavky [rozsudok z 18. novembra 2020, Komisia/Nemecko (Vrátenie DPH – Faktúry), C-371/19, neuverejnený, EU:C:2020:936, bod 80 a citovaná judikatúra].

48

Inak to môže byť vtedy, ak porušenie takýchto formálnych požiadaviek malo za dôsledok

nemožnosť predložiť jasný dôkaz o tom, že hmotnoprávne požiadavky boli splnené [rozsudok z 18. novembra 2020, Komisia/Nemecko (Vrátenie DPH – Faktúry), C-371/19, neuverejnený, EU:C:2020:936, bod 81 a citovaná judikatúra].

49

Treba však pripomenúť, že článok 20 smernice 2008/9 umožňuje členskému štátu vrátenia dane v prípade, ak sa tento štát domnieva, že nemá k dispozícii informácie, ktoré by mu umožnili rozhodnúť o celej žiadosti alebo jej časti, požadovať najmä od zdaniteľnej osoby alebo príslušných orgánov členského štátu usadenia dodatočné informácie, ktoré musia byť poskytnuté do jedného mesiaca od dátumu doručenia požiadavky osobe, ktorej sú určené.

50

Toto ustanovenie by bolo do značnej miery zbavené potrebného účinku, ak by členský štát mohol okamžite zamietnuť žiadosť o vrátenie dane bez ohľadu na skutočnosť, že číslo umožňujúce identifikovať faktúru bolo v žiadosti uvedené.

51

V takomto prípade zásada neutrality a zásada proporcionality vyžadujú, aby daňová správa členského štátu vrátenia dane považovala žiadosť za „podanú“ v zmysle článku 15 ods. 1 smernice 2008/9 a využila možnosť zakotvenú v článku 20 ods. 1 tejto smernice požiadať o dodatočné informácie, ktorá prípadne môže zahŕňať žiadosť o oznámenie poradového čísla faktúry [pozri v tomto zmysle rozsudok z 18. novembra 2020, Komisia/Nemecko (Vrátenie DPH – Faktúry), C-371/19, neuverejnený, EU:C:2020:936, bod 88].

52

Naopak v prípade, keď členský štát – podobne ako Spolková republika Nemecko – ako vyplýva z rozsudku z 18. novembra 2020, Komisia/Nemecko (Vrátenie DPH – Faktúry) (C-371/19, neuverejnený, EU:C:2020:936, bod 74), využil možnosť stanovenú v článku 10 smernice 2008/9 a požiadal žiadateľa o doloženie kópie faktúry k jeho žiadosti o vrátenie dane a sprístupnenie tejto faktúry daňovej správe, musí daná správa posúdiť dotknutú žiadosť bez toho, aby požadovala dodatočné informácie týkajúce sa poradového čísla tejto faktúry.

53

Ak daňová správa disponuje údajmi potrebnými na určenie, či je zdaniteľná osoba povinná zaplatiť DPH, nemôže podľa judikatúry Súdneho dvora stanoviť dodatočné podmienky, ktoré môžu mať za následok absolútnu nemožnosť uplatnenia práva na odpočítanie alebo vrátenie DPH [rozsudok z 18. novembra 2020, Komisia/Nemecko (Vrátenie DPH – Faktúry), C-371/19, neuverejnený, EU:C:2020:936, bod 82 a citovaná judikatúra].

54

Tak by to bolo najmä v prípade, ak správa už disponuje originálom alebo kópiou dotknutej faktúry podľa smernice 2008/9.

55

Na jednej strane podľa článku 10 smernice 2008/9 členské štáty môžu požadovať od každého žiadateľa, aby spolu so žiadosťou o vrátenie dane predložil kópiu faktúry, ak je základ dane vo faktúre alebo jeho ekvivalent v národnej mene 1000 eur alebo viac, pričom stanovený prah je 250

eur alebo jeho ekvivalent v národnej mene, ak sa faktúra týka pohonnej látky.

56

Na druhej strane podľa článku 20 ods. 1 tretieho pododseku uvedenej smernice, ak členský štát vrátenia dane má odôvodnené pochybnosti týkajúce sa platnosti alebo správnosti konkrétneho nároku, môže požiadať o predloženie originálu alebo kópie faktúry preukazujúcej nárok bez ohľadu na práhy stanovené v uvedenom článku 10.

57

S výnimkou prípadov, kedy daňová správa už disponuje originálom alebo kópiou faktúry, môže uvedená správa požiadať žiadať o oznámenie poradového čísla tejto faktúry a v prípade, že sa tejto žiadosti nevyhoví v lehote jedného mesiaca stanovenej v článku 20 ods. 2 smernice 2008/9, má daňová správa právo zamietnuť žiadosť o vrátenie DPH.

58

Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy treba na prvú a druhú položenú otázku odpovedať tak, že článok 8 ods. 2 písm. d) a článok 15 ods. 1 smernice 2008/9 sa majú vykladať v tom zmysle, že v prípade, keď žiadosť o vrátenie DPH neobsahuje poradové číslo faktúry, ale obsahuje iné číslo, ktoré umožní identifikáciu tejto faktúry, a teda dotknutého tovaru alebo služby, daňová správa členského štátu vrátenia dane je povinná považovať túto žiadosť za „podanú“ v zmysle článku 15 ods. 1 smernice 2008/9 a posúdiť ju. V rámci tohto posúdenia – a s výnimkou prípadov, kedy daňová správa už disponuje originálom faktúry alebo jej kópiou – môže uvedená správa požiadať žiadať o oznámenie poradového čísla, ktoré jednoznačne identifikuje faktúru, a pokiaľ sa tejto žiadosti nevyhoví v lehote jedného mesiaca stanovenej v článku 20 ods. 2 smernice 2008/9, má daňová správa právo zamietnuť žiadosť o vrátenie dane.

59

V tomto kontexte netreba preskúmať skutočnosti uvádzané vnútroštátnym súdom v tretej otázke.

O trovách

60

Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdný dvor (desiata komora) rozhodol takto:

Článok 8 ods. 2 písm. d) a článok 15 ods. 1 smernice Rady 2008/9/ES z 12. februára 2008, ktorou sa ustanovujú podrobné pravidlá pre vrátenie dane z pridanej hodnoty ustanovené v smernici 2006/112/ES zdaniteľným osobám, ktoré nie sú usadené v členskom štáte vrátenia dane, ale ktoré sú usadené v inom členskom štáte, zmenenej smernicou Rady 2010/66/EÚ zo 14. októbra 2010, sa majú vykladať v tom zmysle, že v prípade, keď žiadosť o vrátenie dane z pridanej hodnoty neobsahuje poradové číslo faktúry, ale obsahuje iné číslo, ktoré umožní identifikáciu tejto faktúry, a teda dotknutého tovaru alebo služby, daňová správa členského štátu vrátenia dane

je povinná považovať túto žiadosť za „podanú“ v zmysle §14 ods. 1 smernice 2008/9, zmenenej smernicou 2010/66, a posúdiť ju. V rámci tohto posúdenia – a s výnimkou prípadov, kedy daňová správa už disponuje originálom faktúry alebo jej kópiou – môže uvedená správa požiadať žiadateľa o oznámenie poradového čísla, ktoré jednoznačne identifikuje faktúru, a pokiaľ sa tejto žiadosti nevyhoví v lehote jedného mesiaca stanovenej v §14 ods. 2 smernice 2008/9, zmenenej smernicou 2010/66, má daňová správa právo zamietnuť žiadosť o vrátenie dane.

Podpisy

(*1) Jazyk konania: nemčina.